

AYDINLIĞA DUVAR ÖRMEK

İZZET ÇETİN

ARALIK 2017

TESADÜFÜN YOLCUSUYUZ

Kuş gibi elimizden uçmakta zaman
Bedende tükenir git gide derman
Alır gider öbür yana bizleri

Doğa kanununa karşı duramazsın ki
Neden niçin diye soramazsın ki
Önünü sonunu bulamazsın ki
Akar gider yaşanmışlık su gibi

Gönülden gönüle sevgiler vardır
Hoşnut etmek için övgüler vardır
Yere vurmak için yergiler vardır
Yaşam kısır döngü ezelden beri...

DİK DURUŞ

Nice şehitler vermiş
Türk ulusu bu yurda
Yediremez zerresini
Ne çakala ne kurda

ATATÜRK'Ü ANLAMAK

Bu vatan için bu ulus için
Neydi o sendeki korkusuz yürek
O hasta adamı kaldırdın yerden
Koca bir ulusu sen dirilterek

Hep sözün geçerdi toprağa taş
Büyük kumandandın sen Gazi Paşa
Cinayet adını oydu bilgelik
Gereksiz yapılan her bir savaşa

Mucize olarak bunlar geçti tarihe
Bir örnek sunuldu geleceklere
Duyuldu cihanın her bir yerine
İnsalığa ve ulusuna bu önderliğin

TANRIM

Her Şeyi g r yorusun
Her Şeyi biliyorsun
Sevaplar hoŐuna gidiyor madem
Neden günahlara göz yumuyorsun
Bizlerle oynamayı çok mu seviyorsun

DERS ALMAK

Ađlamaklı görse birini
Sesimiz titrer hemence
İçimiz yanar
Ölürken görüversek birini
Hemen oracıkta kanımız donar
Bu güzel duygular hepimizde var
Kavgaya savaşıa neden yakınız

ÖLÇÜP BİÇMEK GEREKİR

Bütün bu yeryüzünde
İnsanlığa sunulan
Onca din mezhep olsa bile
Tek Tanrı var yine de
Neden o dinler
O mezhepler arasında
Hep kara perde

Oysa bedenimiz aynı
Gelenimiz aynı gidenimiz aynı
Huyumuz aynı suyumuz aynı
İrili ufaklı boyumuz aynı
Bir ağacın meyveleri gibiyiz
Gülümseyerek geliversek yüz yüze
Kıyabilir miyiz birbirimize

ÖNÜNÜ GÖRMEK

Aşığız sana hep güzel / insanlık
Senden ayrı yaşanmaz ki bir anlık
Seninle seyrân olur samanlık
Yeter ki aklımız arkadaş olsun

Sesine seyrine divan durmuşuz
Gökte ararken yerde bulmuşuz
Senin o güzelliğine aşık olmuşuz
Sırası geldikçe sevmek için biz

Eğriyi doğruyu bir seçebilsek
Bencil duygulardan vazgeçebilsek
Yanlış adımları geri çevirsek
Gerçek mutluluğu yakalarız biz

Sessizliğin sesi yok ki dinlesek
Bizler ses vererek size gel desek
Kimi destek çıkar kimisi köstek
İnsanlık önünü görünmedikçe...

HİKAYE

Bugünlerin öncesinde
Gündüzünde gecesinde
Seni aradım her yerde
Bulamadım bulamadım

Adres yoktu soramadım
Nice hayallere daldım
Boynu bükük bakakaldım
Uzaklardan uzaklardan

Yakın olmak zordu sana
Sensiz kalmak ardı bana
Neler çektim anlasana
Peşin sıra peşin sıra

Yalan dünya yalan oldu
Aşk bahçesi talan oldu
Seni bulup alan oldu
Bana bomboş hayal kaldı

YOL BOYU

Bu zaman bizleri hep alıp giden
Bilinmezler listesinde tescilli
Aklımızı çelen sahte müjdeler
Buharlaşıp giden nice zamanda

Sürekli devreden o yazı kışı
Hatasız olarak tekrarlanışı
Bir örnek hareket her dirilişe
Hiç şaşmayan bu gidişe

Yeşil ışık tam bir gaye
Peş peşe uzayan tek şerit yollar
Kocaman kocaman birer hikaye

BENZETME

Kabına çekilmiş kirpiler sanki
Ser verirler sır vermezler inan ki
Dikenleri zırhlarıdır illa ki
Saklanırlar her şeylerin ardına

Kurnazlıkta aynen tilki gibiler
Kimsecikler akıl erdiremezler
Ne yaptıklarını hiç sezdirmezler
Çok yakın takibe alsalar bile

Köstebek yuvası onların yeri
Onlara sorarlar hayrı şerri
Yanıtlarlar kıvırtarak her şeyi
Kendi işlerine geldiği gibi
Ceremeyi mazlum çeker sonunda

GÖNLÜN İSTEDİĞİ

Hep e lele verelim
Hep göz göze gelelim
Sevelim sevilelim
Gerisi neye yarar

Giden dün hüznü bırakır
Doğan güneş sevgi şakır
Bizlere mutluluk yaraşır
Kara gün olmasın yeter

Sevgi tohumları ekilsin yere
Yeşertelim güzelliğe
Güller açsın pembe pembe
Koklayalım biz onları

ÖZLEMİN DİLİ

Hep bu gönöl sever sizi
Yakınımda da dursanız
Uzağımda da olsanız

Belleğimde isminiz var
Yüreğimde resminiz var
Benle yaşar gider onlar
Maziye uzanan yıllar
Unutamam hiç birini

Ararım sorarım her dem sizleri
O yüzüme gülen güzel yüzleri
Dün gibi tazecik sanki her biri
Sıcacık dururlar benim içimde

ÇARESİZLİĞİN TA KENDİSİ

Gökyüzü üstümüz sonsuz bir yorgan
Yeryüzü altımızda her daim yatak
Öncesi cazip de sonrası bataklık
Ölüm yakalıyor zamanla bizi
Buradan kendimizi nereye atak

BİRE DÜNYA

Ekip ekip biçtirirsin
Konup konup göçtürürsün
Rakı şarap içtirirsin
Çilen bitmez senin dünya

Bir hayale bürünürsün
Gerçek gibi görünürsün
Biraz olsun devran sürsün
Üzerinden gelip geçen

İKİ AYRI EV

Zenginde para çok
Düğün yapar hemen
Girer dünya evine

Fakirde para yok
Hayal kurar o da gece boyu hep
Girer şeytânıyla tezce rüya evine

ZAMANA SIRTINI DÖNME

Usunu tutma öyle
Kuşlar gibi elinde
Kanadı var onların
Sal gitsin ileriye

Daha aydınlıklara
Daha özgürlüklere
İmgeler ucundaki
Nice bilinmezlere

Açılsın pencereler
Aydınlansın geceler
Öncüler okur hemen
Körlük neyi heceler

Zaman geriye gitmez
Gidilmeyen yol bitmez
Hedef ilerledikçe
Engelin gücü yetmez

KANDIRICILAR

Kaşlar yalan gözler yalan
Gölücükli sözler yalan
Bencilik üstüne kurulan
Böyle bir dünya burası

Koca dünya zaten yalan
Çoğu yeri olmuş talan
İnkâr etsin haydi zaman
Yaşananlar ortadayken

Oh ne ala koca dünya
Yarı gerçek yarı rüya
Herkes için eşit güya
Süresiz askıda şimdi

DENKSİZ

Eline değmeyen eli neylesin
Burnuna kokmayan gülü neylesin
İğneleyip duran dili neylesin
Halden anlayacak biri değilse

Seçmek ve seçilmek öyle önemli
Deneyim de olsa sende o denli
Dıştan dobradır hep içten hileli
Sürer gider bu oyunlar hep böylece

ZAMAN TÜNELİ

Taşır gider zaman bizi
Dünden dne günden güne
Nice bayrama düğüne
Ezelden ebede taşır bu gemi
stnde yaşıyan cümle alemi

Taşır hiç durmadan geleceklere
Gözle gözükmeyen zerreyi bile
Aylara yıllara o sonsuzluğ
Gidip gelinmeyen nice uzağ
Yakalatmak için hep birer birer
Ölüm denilen o zalim tuzağ

Gidilen o yerden hiç gelen olmaz
Ne haldeler orda hiç bilen olmaz
Toprak emer sonra ceset bulunmaz
Ruhlar gezer derler başıka alemde

GİZEM DOLU ÖZ

Dünü yok bugünü var
Yarını yok dünü var
Zaman böyle oylar
Ne başı ne sonu var

Bir meçhule gideriz
Nereye dek bilmeyiz
Hem ağlar hem güleriz
Kendi hallerimize

Biz böyle bir yapıyız
Her ağrının hapıyız
Açılmaz bir kapıyız
Kimse bilmez velhasıl
İçimizde öz nasıl

DÜRTÜ

Erkekke diŖiye ilgi
DiŖide erkeęe ilgi
Susuzluęun suya özlemi gibi
Gözleri o yana hep bakakalır

Biri koluna girer durmadan
Biri de arada aklına girer
Koluna giren hadi neyse de
O akına giren sürükler gider

UMUTLAR VE İNSANLAR

Umuttur o her zaman
Kah gülen kah ađlayan
Bir üzülen bir sevinen
Durmadan pırpır eden

O çocuksu halleri
Yerinde duramayan
Ufak tefek serseri
Bazen olur hoş gelir

Bazen olur boş gelir
O an elden uçup giden kıymetli andır
Geri dönüřü olmayan
Kayıp zamandır

BELLEKTEKİ İZ

Gönlünde gezer o yine durmadan
Düşüne de girer hep zaman zaman
Gerçek gibi olur o yaşanan
Çıkmaz ki aklında yıllar geçse de

Geçmişte kalsa da anı illa bitmez ki
Beklentiler başa bela gitmez ki
Pazara çıkarsan para etmez ki
Belleğinde dura dura yer yapar

MEHMETÇİK

Ölümü hiçe saydın
Bu yurdu korumak için
Bu yurt senin can evindi
Biliyoruz senin için

İnsan nasıl gidebilir ki
Topun tüfeğin üzerine
Öyle inanmışız işte biz
“Ya istiklal ya ölüm” sözüne...

MUTLULUĞU ARAYIŞ

13.12.2016

Mutluluk kařlarda
Mutluluk gözlerde
Mutluluk güzlerde değil ille de
Mutluluk doğan güneşte
Açan çiçekte
Gülücük saçan bebekte
Güven verebilen gerçekte
Bir ucu özgürlükte
Bir ucu gelecekte
Mutluluk gün saymak değil
Çađı yakalamak için
Yeni ufuklara öte açık pencerelerde

SORGULAYIŞ

Kimiz neyiz
Neciyiz / ne haldeyiz
Nereden geliyoruz
Nereye gidiyoruz
İnan ki bilmiyoruz

Bir bilinmezden geliyoruz
Bir bilinmeze gidiyoruz
Bir yerde susuz toprak gibiyiz
Bir yerde aç kurtlar gibiyiz
Rastgelelerden
Kara kaderden
Bir mucize bekliyoruz her şeylerden

Öyle böyle yarı şaşkın bir halde
Önümüzü ardımızı göremeden
Yuvarlanıp gidiyoruz
Daha sonrasında da
Bu yol buraya kadar diyoruz

ALDANIŞ

Bir ateş olur yürekte
Yavaş yanma dedikleri
Dumanı yok külü yok
Acımadan yakarlar hep
Yakanların da dini yok

Azap mıdır cefa mıdır
Bayram mıdır sefa mıdır
Tutsak olur bilerekten
İnsandaki kafa mıdır

MESAJ

Sesini duyduğum
Yüzünü gördüğüm
Tüm o insanlar
Benim için yüce canlar

Sesini duyamadığım
Yüzünü görmediğim
Görüp tanımayı çok istediğim
Tüm soydaşlarım

Yeryüzü dolusu tüm insanlarım
Sizleri de canım gibi seviyorum canlarım
Sizler bu dünyada hep özelsiniz
Aklınızla fiziğinizle en güzelsiniz

TÜRKİYEM

Türkiye'miz baş tacımız
Hem kanımız hem canımız
O olmazsa olmazımız
Onla ölçülecek başka varlık yok

Hem anamız hem babamız
Hem ebemiz hem dedemiz
Ondan geliriz ona gideriz
Yadsınamaz geçmişimiz bu bizim

Üzerinde bu kahraman soyumuz
Ondan gelir ekmeğimiz suyumuz
Asırlar boyunca hep gururumuz
Canımızdan öte canımız bizim

Kaçanı kovalar herkes
Durandan korkar
Yakınlık kurar yavaşça
Aklını yoklar
Ondan sonra yapar yapacağını

Saklana saklana varır yanına
Yavaş yavaş alır onu tavına
Bugün olacaksa koymaz yarına
İyi takip eder avını onlar

Yüzleri maskeli gezerler öyle
Zehri sunarlar sana bal diye
Aldanır aldanır yıkmaz yine
Tepeden aşağı saflık akarken

SEZGİ

İster niyet okuma
İstersen de hep oku
Gelir bulaşır sana
Bu hatanın her boku

DÜŞE GİRMEK

Gizlensen de nafile
Hep kaçsan da bir yana
Şeytanı var gecenin
Götürür seni ona

AÇGÖZLÜ

Gönüller hep aç gözlü
Seçtikçe daha seçer
Kırdıkları her ceviz
Saysan kırkı da geçer

GERİYE ATMAK

Delikanlıların bir elinde telefon
Bir elinde şemsiye
Yazdırıp gidiyor hep
Hayatı veresiye

Genç kızların ise dudağında ruj
Kulağında altın küpe
Umurlarında değil yaşam
Gidiyorken sere serpe

Eğri büğrü sayısız yol
Nere gider nerden gelir
Gönüllerinde uçuk heves
Onları da gençler bilir

HAYAL DÜNYASI

Sabah ilk uyandığımda
Bir saniye geçmeden
Hemen sen gelirsın aklıma
Girersin beynimin orta yerine
Hem de ta derinlerine derinlerine

Yuvalanırsın yüreğime
El el gönöl gönüle
Bir süre kalır gibi oluruz
Sanki öyle
Sonra yatarsın kollarıma
Ninniler söylerim sana

Masal anlatırım bebek
Masaj yaparım her yanına
Daha ötesini sorma
Daha ötesini sorma...

ALDANIŞ

Sınırlar koymuşuz sınırsızlığa
Tahammül etmişiz hep haksızlığa
Nice yoksulluğa nice açlığa
Dayanıp gelmişiz bugüne kadar

Gerçeğe yanlışa doğru bakmadık
Karanlık içine ışık yakmadık
Zaman duvarına çivi çakmadık
Rüzgar gibi geldik geçtik içinden

Alime zalime kandık hemence
Nur yağıyor sandık karı görünce
Yolumuzu kapımızı örünce
Anladık gerçeği iş işten geçti

21.12.2016

Dağ devrilir mi
Devrildi nerdeyse
Yol çöker mi
Çöktü nerdeyse
İnsan ürker mi
Ürktü nerdeyse
Onca olanları hep göre göre

Gök yere inmez de
Ufuklara bakıp indi diyelim
Aslan tilkiden siner mi
Sindi diyelim

İnsan attan inip de eşeğe biner mi
Bindi diyelim
Bir de kalbur sudan ne getirir
Onu da deneyip görelim
Deneme tahtası olmuşuz zaten

AĞIT ÇEŞİTLERİ

Gökyüzünde bulut ağlar
Yeryüzünde umut ağlar
Bulut gürleye gürleye ağlar
Umut ise köşe bucak saklanır
Neden aldandığına ağlar

Kimi ölüme ağlar
Kimi zulme ağlar
Bir kısmı da sürekli
Gözünde büyüttüğü
Küçülen dağlara ağlar

Cazibeye dayanamaz çok kafa
Önüne sunulur makam ve sefa
Büyüler bozulur olur bir cefa
Düşer o şaşkınlık yere yüzüstü

ZAMAN VE BİZ

Boyuna hasretim ben bu dağların
Sesine hasretim çağlayanların
Farkındasız geçen o zamanlarım
Bana geri gelmezler ki bir daha

Geçenler geçti de gelene baksa
Karanlık olmadan ışıklar yaksak
Aydınlık her zaman aydına yasak
Karanlığın sahipleri dört gözlü

Duru akan sular bulandırılır
Gizli emellere öyle varılır
Dostum diye düşmanına sarılır
Kala kalır zavallılık ortada

GÖNÜLE SÖZÜM BU KADAR

Bir deli deredir gönül
Akar öyle oylum oylum
Bir tarafta çayır çimen
Bir tarafta selvi boylum

Göz görür gönül dayanmaz
Özde yürek erir durur
Kül olur hep yana yana
Bile bile lades olur...

Yarı sefa yarı cefa
Akıllanmaz böyle kafa
Kaldırıp koysunlar rafa
Boşuna yer kaplamasın

ÜÇLÜ YAKINLIK

Şehrin karanlığında bir ev
Evin karanlığında bir yürek
Sarılır birbirine kimsesizlikten
Zamanlar içinde hüzünlenererek
Bazen bilmeyerek bazen bilerek

Katlanır gider yine de
Her bir zorluğa
Var olmak adına
O şehir o ev o adam

Bir sıcak bağ kurulur kim bilir
Yakınlaşa yakınlaşa aralarında
Işınlanıp gider farkındasızca
O şehir o ev o adam
Gelecekle birlikte o sonsuzluğa

OYUN İÇİNDE OYUN

Hüznünü saklarsın hep ondan bundan
Coşkunu sakların kınanmalardan
Rüzgar gibi esip giden zamandan
Hevesini alamazsın bir türlü

Hızını kesmeye engel koyarlar
Höyük gibi hep önünde dururlar
Duvar örüp güya seni korurlar
Gizli hesapları açık etmeden

Özgürlüğe ipotekler konulur
Emek çalmak için tuzak kurulur
Beyin aptallaşır beden yorulur
Daha çabuk düşer böylece ağa...

İN KAR

Bu yaşamın içinde
Bir çok şeyler öyle hoş
Aslında bakılınca
O hoşluklar da bomboş

Yersin yememiş gibi olursun
İçersin içmemiş gibi olursun
Düşersin düşmemiş gibi olursun
Kendini inkarlarda bulursun

Koşarsın koşmamışa benzersin
Coşarsın coşmamışa benzersin
Hayal alemlerinde gezersin
Sonunda kendini fark edersin
Vakit geç olur.

VAROLUŞUN ÖYKÜSÜ

Dağınıktık bütün olduk
Bir yerlerde ortam bulduk
Zerrelerimiz vardı her şeylerde
Suda hava toprakta güneşte
Bizi doyuran ekmekte
Baklagillerin lezzetinde
Nohutta fasulyede mercimekte
Hayvanlardan oluşan
Yumurtada ette sütte
Üzümde şırada pekmezde
Her türlü sebze meyvede
Elmada armutta erikte
Kirazda kayısıda şeftalide
Soğanda lahanada patateste
Onlardan var olduk işte
Bizler böylece...
Ezelden ebede toprak ve su ar
Oradan geliriz oraya gideriz
Bir bölümü humusludur can biter
Kimi yerleri de kumlu çakıllı
Sanırım evrende bu toprak ve su
Akılların toplamından akıllı

GÜZELLERİMİZ

Ayağımız güzel
Elimiz güzel
Kulağımız güzel
Dilimiz güzel

Ayrıca da hem özümüz güzel
Sözümüz güzel
Güzelliği gören
Gözümüz güzel

Kapalımız güzel
Saklımız güzel
Bizleri biz yapan
Aklımız güzel

ULUSLARDAKİ HAREKET

Bir boşluğun ortasında her us her kabus
Düşünmek zorunda olduğu yerde
Olurlarda olmazlarda her sefer
Çekseler önüne durmadan perde

Çözümler üretir her us kendince
Doğruları yanlışları seçerek
Kesin değil oysa her ikisi de
Bir anlam yüklemek ölçüp biçerek

Mestine de deli gönül mestine
Gül açtırır dikenlerin üstüne
Kimseye kastı yok kastı kendine
Uçar gider dere tepe demeden

Gözlemci olarak şöyle bir baksak
Kısır döngülerde akıllar tutsak
Kara duvarları yıkıp da atsak
Ne cevherler çıkar belki ortaya

KURTULUŞUMUZUN DESTANI

30.08.2017

Bazen düşünürüm de o Mondros'u Sevr'i
Sonra da ülkem in işkal edilmesini
Çaresiz kalmış soyumun inleyişini
Düşman çizmeleri altında o Türkiye'mi
İçim yanar düşündükçe o günleri şu an bile

Nasıl bir kabus bu nasıl bir hile
Bu Türk ulusunun çektiği çile
Öyle kalmıştı ki çıkmazların içinde
Bir ışık doğru birden bire
Mustafa Kemal'in korkusuz yüreğiyle

Başlatıldı o Kurtuluş Savaşı
Peş peşe ülkemize asker çıkaran
Bütün emperyalist uluslara karşı
Soyumuzun o topyekün savaşı

Bugünkü cumhuriyetimizin hürriyetimizin bir kazanımı
Yediğimiz ekme içtiğimiz su
O kahraman yüreklerin cephelerde korkusuzluğu
Bayrağımız üzerinde ay yıldızlı burcumuz
O günlerde yaşananları sevgiyle saygıyla anmaksa
Sonsuza dek bizim boyun borcumuz

MEZARDAKİLERE ÇAĞRI

Ne yatıp durursunuz o yerinizde
Nice zaman oldu kalkın dostlarım
Köyümüze evimize varalım
Yıllarca hasretiz birbirimize
Sarılıp sarılıp kucaklaşalım

Yüzlerimiz sever yüzlerinizi
Gözlerimiz sever gözlerinizi
Anımsar dururuz sözlerinizi
Öyle özledik ki her birinizi
Üç beş günü bile hiç aşırmadan
Hayalde düşlerde görürüz sizi

US ÖTESİ

Öyle bir acıdır alemleri kasıp kavuran
Öyle bir ıstırap ki bu herkeste inan
Aylarca yıllarca bitip tükenmez
Çaresizce yarsız kalan
Hayallere sarılan
Nasıl bir tutkuysa bu yürekte yanan
Anlatamam anlatamam

Bir öyle olmak bir böyle olmak
Ortalarda kalakalmak...
Belki bir karanlığa girmek
Belki bir aydınlığa uyanmak

Kimlerde kaldıysa kimlerin gözü
Ver elini uçalım seninle
Haydi gökyüzü...

KARANLIK YOL

15.01.2017

Ne hürriyet kaldı bakıldığında
Ne Cumhuriyet kaldı
Budandı o koca çınar
Her gelen ustaca bir şeyler aldı
Atatürk'ün gözdesiydi o laiklik hürlük
Yandan üstten kopardılar altta gövde kök kaldı
Nice ilkbahara gayrı nice songüze
Yeşertebilirsek bundan sonra daha da gür olarak
Ne mutlu bize
Ne mutlu bize

DÖNGÜ

Ne kalır ki burada
Ölüm sonrasında daha geriye
Mal varlıkları varsa var kalır
Mal varlıkları yoksa yok kalır
Bir de yüce insanların eserleriyle
Kötülerin arkasında ok kalır
Gelen geçer konan göçer
Herkes aklına en uygun doğruyu seçer
Kimi soran kimi sorulan olur
Kimi yoran kimi yorulan olur
Kimi vuran kimi vurulan olur
Bir de üst akıllar var ki tepede
O da bunları hep yarıştıran olur

YOL BOYU

Bir mide ısınır bir tas çorbayla
Bir moral bulunur bir kahkahayla
Bir kez geçirir insan varsayla
Her gün her gün akıl yemez ki onu...

Hep kışa bağlıdır baharın özü
Başka bir tarafa dönmez ki yönü
Kimler karşı çıkar kim korur onu
Varoluşun kitabında yasası

BEYİNSİZ ROBOTLAR

Suya mı susadınız
Yağmura mı susadınız
Kara mı susadınız
Cana mı susadınız bu kez
Yoksa kana mı susadınız

Hain cellatların sakat kafaları
Onların bunların uşakları maşaları
Yazıklar olsun size
Bir bakın kimler için
Neden niçin canı olduğunuza

Can taşıyan cana nasıl kıydığınıza
Babanızı ananızı karındaşınızı ve de
Kendi çocuğunu getirin o an aklınıza
Kıyabilir misiniz o zaman
Onca suçsuz insanlara

GERÇEK VE ÖTESİ

Sinek mide bulandırır
Özel korunsu da temiz olsa da
Çünkü aslı sinektir

İnek süt kokar bizlere
Danası ve sütü hiç olmasa da
Çünkü aslı inehtir

Organlar koşullandığınca tanır
Olanı biteni / saplantı gibi o anda
Durum öyle olmasa da

Göz aldanır çoğu kez çok dikkatli olsa da
Gönül de aldanır bazen
Gerçekler olduğu yerde dursa da...

ŞAŞIP KALDIK

Geceleri rüyamızdasınız
Gündüzleri dünyamızdasınız
Kurgu dolu hülyamızdasınız
Vazgeçemeyiz biz sizden

Güzel şeyler sezdirdiniz
Peşinizde gezdirdiniz
Ezim ezim ezdirdiniz
Nere gidek bu kafayla

Yol kalmadı bel kalmadı
Tutulacak el kalmadı
Doğru diyen dil kalmadı
Kim tanıklık etsin bize

HALLERİMİZ BU

Hey! Aynası kırık dünya
Görüntüsü bozuk dünya
Bir o yana bir bu yana
Oyun mu oynuyorsun zamana

Ne geçer bunlardan eline
Tutsağız biz her şeyine
Yaşamına ölümüne
Sevincine zulmüne
Daha da ne yapalım söyle

Alışmışız her şeyine
Varsılığa yoksulluğa
Zalimlere kul olmaya
Çiğneyecek yol olmaya
Daha da ne olalım dünya
Bildiğin varsa saklama söyle...

SIRALANIŞ

Testilerin içi suya değer
Dışı yere değer
Gönüllerinse dışı yâre değer
İçi yüreğe değer
Herkes bu konuyu bilir bilmesine de
Elinde olmadan boynunu eğer

İçerdeki yangını hiç kimse
Dışardan bakıp da göremez ki
İtfaiyeciler de gelmiş olsa
O yangın yerini bulup da söndüremez ki

ZAMANDAKİ YOL

Bu zaman taşır bizi
Dünlerden bugünlere
Bugünden yarınlara
Haftalara aylara
Mevsimlere yıllara

Oradan asırlara
Hiç usanmadan durmada
Nerden gelir nere gider belirsiz
Özel hazırlanmış gibi canlılar için
Tüm zaman hatları iki duraklı

Birinde doğum saklı
Birinde ölüm saklı
Sırası geleni bindirir
Sırası geleni indirir
İnen için ağlatır
Binen için güldürür

UZAKTAKİ YAKINLIK

Yeryüzü hep gökyüzünü dikiz
Gökyüzü de yeryüzünü dikizler
Kucak kucağalar milyarlarca yıl
Evrenin karnında bu dev ikizler

Gökyüzünde küme küme bulutlar
Çiftçilerin haşatına umutlar
Kökü kurur canlılığın dünyada
Yağmasa bu yağmur yağmasa bu kar

Göğе borçlu varlığını bu dünya
Tek başına gibi olsa da güya
O ipleri gökyüzünün elinde
Yetersizdir bir başına yaşamaya
Gereksinimi vardır mutlaka ışığa suya

BÜTÜN CANLILIĞIN ANASI DÜNYA

Milyonlarca yıldır
Bu koca dünya
Ana olmuş yüksünmeden
Ana olmuş hiç durmadan

İçinde soluyan sayısız cana
Pireden deveye
Karıncadan file
Sayısız çiçeğe
Sayısız güle
Kaş olmuş göz olmuş
Akıl olmuş her birine
Fincanla vermiş o akı

Eşeğe sığıra koyuna
Torpil yapmış olmalı
Fazla fazla sunmuş insan oğluna
Bir yakınlığa var ama
Nereden neden
Böyle uygun görmüş
Yüce var eden

Sessiz kalır o yalnızlar
Hep saklanıp tenhalara
Neden yakın olamayız
Üç adım varıp da onlara

Çok mutlu olurlar oysa
Güven verip hatır sorsak
Tebessüm ederler belki de
Biraz ruhlarını okşasak

Ne güzel olurdu aslında
Onlar da gülse oynasa
Yaşamaya bağlanıp da
Oynamaya hiç doymasa

Her sevgi bir çığır açar
Geleceğe adım adım
Hep sevgiye uçururdum
Olsaydı bin tane kanadım

DURUP DÜŞÜNMEİ BİR KEZ

Ne sağı tanıdık yeterince
Ne de solu tanıdık
Bir tek kendimizi tanıdık
Onu da yanlış tanıdık

Pişmanlık içindeyiz şu an bir çok şeylerden
Bir incelemek bir irdemek
Yeni aydınlıkları bir görebilmek
Güneşe merhaba desek
Bir de sevebilmek sevilmek
O zaman bu dünya ne güzel olur
Öylece her insan kendini bulur

Sıkıntılar içinde o yoksul taban
Çoğu yerde yarı aç yarı tok
En değerli nesne zamandır oysa
Yanlış harcanacak hiç vaktimiz yok

BİLDİRİ

Biz Türk ulusu olarak
Hiç ümitsizliğe düşmedik
Düşüremezler ve de düşmeyiz de
Yok olmak konumuna gelsek bile

Bin defa peydah oluruz hem de
Yeniden diriliriz bu topraklar üzerinde
Bu vatana olan aşkımızla sevgimiz
Bin yıllık küllerimizle..

Dünya tanısın bizi
Gerçek kimliğimizi
Her gündeme alıp irdeleyişte
Dimdik ayaktayız biz buyuz işte

İŞİN ZOR BE DÜNYA

Azın gelir çoğun gelir
Acın gelir tokun gelir
Varın gelir yokun gelir
Nasıl tutarsın bunları hep sen
Aynı potada

İpsizi var sapsızı var
Hırsızı var arsız var
Böyle böyle nere varır bu yollar
Bir yanıtın var mı bana de dünya

Kimi atını gezdirir üstünde
Kimi itini gezdirir bilinmez niçin
Kimi şeytanlığını gezdirir
Seni kucağına hep tutmak için...

ÇEVRELEYEN TUTKU

Sana bakışından gayrı sen anla
Doğan güneşimdin her sabah bana
Hayalin gelirdi hemen aklıma
Düşünür kalırdım olduğum yerde

Sorardım yine / sorardım yine
Belki de bu aklım çevrende dolaşsın diye
Öyle bir tutkuydu işte bu bende...
Atsan atılmaz satsan satılmaz
Koşarsın peşinden yine tutulmaz
Hepsinden kötüsü de
Hiç unutulmaz

Belki de içimize sinmiş seçkin bir cindi
Bizi peşi sıra alıp alıp giden
Değeri ölçülmez bir güvercindi

NET GÖZÜKENLER

Kimileri rızkını kazanmak için
Çöplerden topladığı onca eskileri
İki eliyle çeke sündüre taşıdığı
İçi hurda dolu iki tekerlekli
O biricik ekmek teknesi
Kiminin altında da uçup giden
O son model mercedesi
Biri kanatlı biri sürüngen sanki
Aynı sahnelerde aynı yollarda
Birinin işi kolayda biri çok zorda
İki yolcu iki yaşam yan yana
Hangi yürek hoş göre bu halleri
Hangi yürek dayana...

M. Kemal'i düşündüm
Satır satır okudukça
O ne yürek dağ gibi onda
Savaşlarda korkusuzca

Ulusunun önünde / al atının üstünde
O gözleri şimşek şimşek çakarken
Avrupa'nın sömürgeci güçleri
Hasta adam ölmüş diye bakarken

Diriltir ulusunu o yüce us hemence
Dünyaya ferman okurcasına
İki yıl gündüz gece
Bu cihana örnek olur böylece

Atatürk bizler için
İşte bu yüzden yüce
Saymakla bitmez onun
Hizmetleri binlerce...

SEVGİ VE BİZ

Kuş değil ki sevgiler
Gönle konup gitse
Silgisi yoktu ki zamanın
Kızınca silip bitse

Taşa kazınır gibi
İz kalır o yürekte
Atamaz ki bir türlü
Hep atmak istesek de

Bizimle yaşar öyle
Hayal gibi düş gibi
Kanatsız uçar gider
İçimizde kuş gibi

DÜNYANIN SALINIMI

Kocaman bir tünel dünya
Aleml buyur eder güya
Giriş nere çıkış nere
Karmakarışık bir rüya

Sınırı sınırsız gibi
Zaman alır gider bizi
Neler alır neler verir
Göremeyiz önümüzü

Yolun sonu geldiğinde
Geri bakıp döndüğünde
Bir boşluğa düşmüş gibi
Eyvah! Kalır o elinde

RÜZGARA SESLENİŞ

Soğuk soğuk esme rüzgar
Benim senle ne işim var
Aha da geldi ilkbahar
Çek git gayrı buralardan

Yerden göğsü savurursun
Sam esersin kavurursun
Senin hayrın şorda dursun
Zararın olmasın yeter

Hortumun var bir de hele
Merdiven kurarsın göklere
Binbir çeşit var içinde
Hurdaya verirsın belki de

Sen seversin taşımayı
Bulutta yağmuru karı
Değıştirerek havayı
Götürürsün her bir yere

Şaka sözüm sana rüzgar
Bizde senin çok hakkın var
Sonsuza dek hep öyle kal
Güzellikler taşı bize

UZUN HİKAYE

Sınırı olmayan bir ana bize bu dünya
Bütün besin kaynaklarıyla
Havasıyla toprağıyla suyuyla
Canlılığı içinde var eden ana
Kocaman göğüslerini dayar öylece
Var ettiği canlıların ağzına
Bitkilere hayvanlara insana
Sunar o ana sıcaklığını her birimize
Bir ilahi ana bu yüce dünya
Kendini koruma görevini de insana vermiş
Ama insanoğlu bu görevi yerine getirememiş
Hem yeryüzünü hem de gökyüzünü
Tüm talan etmiş hem de kirletmiş
Ama şunu iyi bilmeli ki bu insan
Bir gün gelecek / o kazdığı kuyuya
Kendi düşecek

HAKLARI ÖDENMEZ

Hapse atmışlar öteden beri
Yanışları görenleri düşünürleri
Onlardır karanlıkların ilk fenerleri
Bu güzel günleri bize taşıyan

Birer süperdiler hümanistler
Hem çok sevildiler hem de sevdiler
Bu yüzden her zorluğa göğüs gerdiler
Aydınlık için kendilerini yakıp ışık verdiler
O elleri öpülesi bütün dâhiler

GÖNÜL TUTULMASI

Dağların ardından taşın ardından
Kirpiğin ardından kaşın ardından
Çeken bilir bu halleri durmadan
Ömür boyu bir sunanın ardından

Zamanlar biter de bu aşklar bitmez
Kovsan da başından bir türlü gitmez
Bu iş bitti dersin yine fark etmez
Aklının içinde yer yaptı ise

SEVGİDEKİ DERİNLİK

Baba anne sevgisi
Eş ve evlat sevgisi
Kardeş ve arkadaş sevgisi
Kulağımızda çınlar durmadan onların sesi
Bir de bitki hayvan sevgisi

En önde ise oysa vatan sevgisi
İnsana insanın sevgisi
Ayrıca da var olmanın
Yaratanın sevgisi
Bunların da ötesinde ne denilebilir ki

SENİNLE VARIZ

Yalan olduğunu bilsek de bizler
Tüm canlılar için albenilisin
Yok ki bu evrende başka bir eşin
Bu toprağın suyun havanın güneşin

Anlatmakla bitmez senin hünerin
Gündüz güneş / gece de ay fenerin
Toprakta sunulan o bitkilerin
Hayvanı insanı yaşatmak için

Anasın babasın cümle canlıya
Bizleri içinde barındıransın
Her fani oturup kendine yansın
İnanılmazlara inandıransın

KARARSIZLIK

Hiç ağlamıyorlar hiç gülmüyorlar
Herkesin kafası karmakarışık
Yaşamaya hangi penceren bakıyorlar
Onu da bilmiyorlar

Bitkin ve bezgin halde her biri
Öyle böyle yaşayıp gidiyorlar
Hiç bir kimse bu alemde şu anda
Ne geçmişinden memnun
Ne geleceğinden memnun
Ne yaşadığından memnun
Ne de öleceğinden memnun

ÖZLEMDEKİ DERİNLİK

Sen hep benim yanımdayken
Bakma neşeli olduğuma
Gülüp oynadığıma
Bir de sen yokken baksınlar bana

Yaşamaya küsmüşçesine suskunluğuma
İçime çöreklenen yalnızlığıma
Bütün hücrelerim hasretken sana
Diyeceğim şudur ki
Can evimden sevdiğimi unutma

YOKSULLUĞUN ÇİLESİ

Umutlar beklentiler
Hiç de bizi sevmezler
Yakınlaşmayı bırak
Daha ötelenirler

Üzüntü ve kederlerse
Hiç süre beklemezler
Kırk yıllık ahbap gibi
Hep çat kapı girerler

Yoksula mutluluksa
Yıldızdan daha uzak
Kol gezer çevresinde
Akıl almaz her tuzak

ŞİKAYET

İçimiz yanıyor nasıl anlatsak
Aziz Atam yüce Atam
Sensiz öksüz kaldı
Sensiz öksüz kaldı
Böyle bu vatan

Mirasına üşüştüler sürekli
O fırsat kollayan nice kuzgunlar
Yediler yediler
Hiç doymadılar

Her biri yapıtlarından bir şeyler aldı
Boşalttılar korunacak yerleri
Türk Dil Kurumu Türk Tarih Kurumu
Geriye duvarların tabela kaldı

DÜNYA HALİ

Farkına vardiırmadan zaman
Güven vererekten yürütür bizi
Aşama aşama büyütür bizi
Coşturur yaşama sevincimizi
Düşünür kalır bazen zamanı herkes
Bir az gibi / bir çok gibi
Bir var gibi / bir yok gibi
Ölüm cana hep değse de ok gibi
Üçü gider beşi gelir yine de

TEDİRGİN OLMA

Gök maviyse
Orman yeşilse
Ayva sarıysa
Nar kırmızıysa
İt havlıyorsa
Kedi miyavlıyorsa
Dünya dönüyorsa
Herkes yürüyorsa
Ya sen de katıl
Ya da sus otur

Önce çevrene bak
Sonra kendine bak
Yakabiliyorsan karanlıklara
Bir mum da sen yak...

BENZERLİK

Karanlıktan faydalanıp yaşarlar
Dünyamız üstünde bazı canlılar
Keneler sivrisinekler yarasalar
Bunların arasında insanlar da var
Vurguncular soyguncular
Yalanın yandaşı olanlar
Yüzleri kızarmayanlar
Onlar da kan emiciler
Onlar da karanlıkçılar
Sivrisinekten keneden
Ne farkları var

ÇAĞRI

Seni öyle çok özledim
Hangi bahardasın
Hangi yazdasın
Hangi edalarda
Hangi nazdasın
Kısıldı bu sesim
Çıkmaz avazım
Varlığımdan haberdarsan
Mektup yaz...

TESADÜF YOLCULARI

Adını koyamaz ki kimse
Geleceklerin
Kuşkular içinde tedirgin herkes
Oluru olmazı bekleyenlerin

Her madde bir hayal görüntü yokken
Körebe oyununa benzer bu hayat
O geniş sanılan yerlerde darken
Çık işin içinden nasıl çıkarsan
Bir de akıllarda durgunluk varken

SEVGİDEKİ DERİNLİK

Hayalin çoğunun gönlünde gezer
Güzeller içinde sen teksin güzel
Kırpiklerin okta bakışın lazer
Deler geçer yüreğini insanın

Aşk denince akla gelen o ilk ad
İster kov kapından
İster al yaşat
Sana hasret seven yürek mutlaka

DÜNYA HALİ

O yalan bu yalan / hiç durmadan var oyalan
Bakan gözler yalan
Çok söylenen sözler yalan
Kimi kanan kimi kandırılan
Aslında dünyanın kendisi yalan

Sonbahar kış
İlkbahar yaz
Kayar gider avucundan
Kimine çok kimine az

Böyle bir muamma dünya
Ne ucu var ne dibi
Yaşayan için var da hep
Ölenler için hiç yok gibi

DÜŞÜNÜLDÜĞÜNDE

Bu canların suçu ne ki
Hiç durmadan göçü ne ki
Tüm ömürler bir düş sanki
Selam verip geçer gibi

İstemsiz gelmişiz biz bu dünyaya
İstemsiz de gideceğiz vaziyet
Herkesin kafası karmakarışık
Nedir bu canlara bunca eziyet

Bir bakmışız açız
Bir bakmışız tokuz
Bir bakmışız varız
Bir bakmışız

SAVRUK HAYAT

Hangi dağda kurtlar ölmüş
Hangi bağda üzüm yenmiş
Herkes için neler denmiş
Kim nereden bilsin onu

Her bir yerde türlü yaşam
Kimi ağaç kimi paşam
Neyi görem neye koşam
Ortalık toz duman olmuşken

BÖYLE BİR ŞEY

Kimi görmez kimi görür
Her kervan önünden bir eşek yürür
Götürür istediği yere / yetki elinde
Onca yük taşıyan deveyi atı
Peşinden gidilen bir eşeğe emanet
Bütün o kervanın mukkeratı

SONUNA BAK

Hava atıp coşşalar da habire
Kendilerini yükseklerde hep göre göre
Tepelerde zirvelerde
Uçsalar da imrendire imrendire
Onların da kanadı kalmayacak oralarda
İlla ki bir gün düşecek yere
O kadar güvenmesinler derim aslında
Yüzlerine gülen çarkı feleğe

Karanlığın dostları
Aydınlığa düşmanlar
Örümcek tutmuş kafa
Aydınlıktan ne anlar

BAKIŞ

Altımızda yeryüzü
Üstümüzde gökyüzü
En güzel yüzlerse o
Birbirine gülücükler saçan
İnsanın yüzü
Neyleyim yanımda hiç kimse yoksa
Önümde ardımda bayırı düzü
Yaşanıp gidilen baharı güzü

ACI HAYAT

Elimizde olmadan
Bir doğuyoruz
Bir ölüyoruz
Niye geliyoruz
Niye gidiyoruz
Hiç bilmiyoruz

Bir hengame içinde
Bir şeyler öğreniyoruz
Bir şeyler biliyoruz
Bilsek de ne olacak
Sonrasında ölüyoruz
Barındırmış oluyor bizleri
Bir süreliğine burada güya
Alsın da başına çalsın verdiklerini
Yaşattığı sıkıntıları
Bu yalan dünya...

KAPALI KUTU

Umut dolu o yapının içinde
Açamadı o kapıyı hiç kimse
Yıkamadı o yapıyı istese de
Bir ucu geçmişte bir ucu gelecekte
Akılları karıştıran bir imge
Essah gibi söylenilen bir olgu
Usta bir kalem yalan bir ağız
Tez zamanda görülecek mürüvvet
Nice uyutmaca nice siyaset
Kuşaktan kuşağa taşır bizleri

EL GÖRDÜLÜK

Kimi ağacı gövdelerine yazar
Ta ötelerden beri sevdiğinin adını
Kimi duvarlara yollara yazar
Gerçek sevenlerse
Herkeslerden saklar
O sevgisini
Sadece yüreğinin içine yazar

YAŞAMANIN BAYRAĞI

Bütün özgürlükler baş tacımızdır
Elimizin altında ilacımızdır
Ona engel olan düşmanımızdır
Ölümüne savunuruz biz onu

Köleliğe baskılara hep karşıdır us
Onlara diz çökmek en büyük kabus
Özgürlüğü söyler gökte uçan kuş
Sürünge olmanın mantığı yok ki

Sınır konur özgürlüğe çok yerde
Aydınlık önünde hep kara perde
Ömür kısa varılacak yer nerde
Biraz ileriye görsek ne olur

DELİ GÖNÜL

Gök maviyken
Yer yeşilken
Bir çok yerler tozpembeyken
Koş bakalım deli gönül
Nice güzellikler yaşasan da hep
Doyamazsın yaşamaya bir ömür

Bilirim seni ben her yerde gözün
Neden hiç kendisine geçmez o sözün
Her bağdan almışsın bir salkım üzüm
Daha nerelerden neler istersin

BOŞ KAFA

Dağımız var taşımız var
Yazımız var kışımız var
Hastalıklı başımız var
Ne çektiyse ondan çekti

Ona buna çatar durur
Güne zehir katar durur
Kendi kendine kudurur
Ne çektiyse ondan çekti

Hiç durmadan hava atar
Dikeni her yere batar
Hataları katar katar
Ne çektiyse ondan çekti

TÜRK ULUSU DESTANI

Dedi Avrupa kuzgunları
Osmanlı ağır hasta
Ele geçmez bu fırsat
Tam yenecek bir pasta

Mondros ve Sevr ile
Kelepçe vurdular ele
Paylaştılar bu yurdu
Kendi gönüllerince

İngiliz İstanbul'a
Yunanlılar egeye
Fransızlar güneydoğuya
İtalyanlar Antalya'ya

Ordularını yolladı Avrupa ulusları
Bu yurdu almak için
Sınır çizdiler hemen
Ebedi kalmak için

Unutmuşlardı Çanakkale'de
Hezimete uğradıklarını
Türk Ulus'unun cesaretine karşı
Kaçacak yer aradıklarını

Unutmuşlardı ayrıca da
Bu yüce ulusun öz güvenini
Yanan küllerinden bir güne
Mutlaka dirileceğini

Tahmin edememişlerdi belki de
M. Kemal Paşa'nın bu denli
Türk Ulus'una önderlik edeceğini
"Ya istiklal ya ölüm" emrini vereceğini

Sonra gördü inanamadı Avrupa
Bir insanın yumruk kadar yüreğiyle
Kocaman dağları nasıl devirdiğine
Yıkılmış bir Ulus'u nasıl yeniden var ettiğine...

NEVRUZ ZAMANI

Mutluluk toplardık kırdı bayırda
Süslenip püslenmiş o nevruzlarla
İlkbahar mevsimi nisan ayında
Zirveye çıkardı sevinçlerimiz

Türlü renkler nevruzlarda yarışır
Nevruz seven insan küsmez barışır
İletişim için bir iksir taşır
Baharla beraber bize nevruzlar

BİTMEYEN ÖZLEM

Senden uzak kaldım senelerce
Biriken tüm özlemlerimle
Öyle hasretim ki sürekli sana
Hep adını ana ana
Hep içerim yana yana
Ne olursun bir şey sorma

VEFASIZLIK

Türlü karanlıklar içinden çıkan
Nice çatlak sesler onlar
Karalama kampanyası dillerinde hep
Bağımsızlık savaşçısı o yüce başı
Oysa o / Kurtuluşumuzun ve de
Bu Cumhuriyetimizin ilk yapı taşı

İnsanlara bu yanlışları anlatanların
Ve de onlara inananların her biri
Gözlerine dizlerine dursun demek gerekir
Bile bile yaptıkları nankörlükleri

BENZERLİK

Ha kırık kanatlı kuş
Ha düşünemeyen us
Yaşamak onlar için
Sürekli işkence
Sürekli kabus

DÜNYAYA SİTEM

Kanatsız kuyruksuz gidersin dünya
Bizlere edeceğini edersin dünya

Üstümüzü örtüp gidersin dünya
Geleceğin umut geçmişin rüya
Yalan mı sözlerim ne dersin dünya

MUTLULUĐUN ADRESİ YOK

Bir bilene sordum da
Mutluluk nedir diye
Sürekli coşku dedi
O da aynı yerlere vardı
Bekleyen gelmedi

YÜCE İSİM

Allah'ımın adı güzel
Söylerken tadı güzel
Kendisi daha güzel
Var ettiği her şeylerden

ARAYIŞ

Hep bizleri mutlu eden
Sesidir o göğün yerin
Gönül evinden çıkan her nefes
Sevdasıdır türkülerin

Allı gelin al olaydın
Tabak tabak bal olaydın
Derdime derman olaydın
Yüzündeki gülücükle

UMUDA KOŞMAK

Umutlar ufukta çoğu kez
Vardıkça kaçar
Ellerimiz bomboş
Kalırlar naçar
Bir kapı kapatır
Kovalar dururuz
Bir ömür boyu

Çok umut hayaldir
Çok umut düştür
Seçmesi kolay da
Tutması güçtür
Şaşırr kalırsın
Ne biçim iştir
Yine seni senden alır umutlar
Senden üstün olduğunu kanıtlar

DİLEĞİMİZ BU

Bizler yeryüzünün insanlarıyız
Bir rivayete göre Adem Oğullarıyız
Havva kızlarıyız
Üç aşağı beş yukarı aynıyız

Güneşimiz aynı havamız aynı
Tenceremiz aynı tavamız aynı
Toprağımız aynı havamız aynı
Sadece sadece sınırlar ayrı

Birde dillerimiz farklı dinlerimiz farklı
Varsın olsun o kadar da çeşnimiz
Her birinde güzellik hoşgörü saklı
Düşmanlıklar kötülükler yasaklı

Dört maddenin ürünüyüz burada
Su toprak güneş hava
Öyle geldik yaşamaya
Açık büfe koca dünya bedava
Az emek ver yeter ki
Kavga dövüş olmasın
Dünyamızda tüm savaşlar sonlansın

GECE AVCILARI

Karanlığın aşıkları
Hiç sevmezler ışıkları
Kepçe gibi kaşıkları
Yerler yerlerde doymazlar

GÖREMEEK

Karşıtların birliğı
Yaşamanın dirliğı
Bunlara karşı çıkar
Bilmeyenin körlüğü

ARAYIŞ

Hep doğruyu ararız
Bir türlü bulamayız
Çevrede orada burada
Anlarız ki sonunda
İç içe karşıtıyla
Bulan da yok sanırım
Kendi de yok dünyada

Doğru yanlış dursa da
Kesinliği yok ama
Anlamayanı boş ver
Bu sözler anlayana

ÇİFTÇİLERİN ÖYKÜSÜ

Yakar sürekli sıcak
O yazıyı yabani
Kan ter içinde kalır
Tarlada çalışanı

Uğraşları hep böyle
Ne yapsın ne etsinler
Başka bildikleri yok ki
Çıkıp nere gitsinler

Atadan sürüp gelme
Onlara orak harman
Kendilerine ekmek
Hayvanlarına saman

Ürünün azlığına
Şaşarlar zaman zaman
Vardır illa ki derler
Bunu da bulamayan

Çıkmazların içinde
Boyun eğer kadere
Başka da yok ki çare
Yerinde sayar öyle

İLERİYİ GÖRMEK

Geçit vermez kimselere bu gidiş
Ufuklar açıkta yollar kapalı
Haydutlar koymuşlar köşe başında
Vurucu kırıcı eli sopalı

Birlikte gitmeli sorun üstüne
Yakına çekerek o uzakları
Boşa harcanacak saatimiz yok
Bu konuda aceleci olmalı

Şu an birlik beraberlik zamanı
İleride çok geç kalmış oluruz
Önemseyip de böyle gidersek
Önümüzde kara günler buluruz

YAZIK OLDU ÇINARA

Kocaman bir çınardı
Kuşlar ona konardı
Kestiler dallarını
Kesmeseler ne vardı...

O çevrenin insanı
O çınarla yaşandı
Dosttu herkese çınar
Kesmeseler ne vardı

BAYRAĞIMIZA YEMİN

Şöhretimizsin şanımızsın
Bizler için canımızsın
Tepemizde ay yıldızlı al bayrağımızsın

Senin için ölürüz yok oluruz
Senin için dirilir var oluruz
Şu kocaman dünyada
Bir tanecik ulus kalsa
Yine de o biz oluruz

Binlerce yıl alışmışız görmeye
Kanımızın rengi senin o rengin
Bir de o nazlıca dalgalanışın
Bulunmaz dünyada emsalin dengin

Geçmişimiz de sende geleceğimiz de sende
Tüm dünya şahidimiz olsun hem de
Sonsuza dek seni baş tacı edeceğimize
Seni tepemizden indirmeyeceğimize

ÇAĞRI

Şu an hep buralarda
Ölü deniz gibi
Donuk gökyüzü
Sıkılıyorum hiç durmadan
Biraz da bu yapayalnızlıktan
Sana hasret kalmaktan
Çözelim bu sorunu
Aramızda mutlaka
Kalınmasın bir daha
Hep böyle ayrı ayrı
Sabırlar tükenmekte
Yeter artık dön gayrı

M. KEMAL

En önden uyandı o
Herkes uykudayken
Zifiri karanlığın içinde

Sürdü atını hızla ileriye
Usunun ve cesaretinin
Gösterdiği o aydınlık yere
“Ya istiklal ya ölüm” diye
Çıkardı Türk Ulus’unu
Kurtuluş savaşıyla
O karanlığın içinden
Bu güzel günlere
Bu özgürlüğe
Ne mutlu Mustafa Kemal’i sevene
“Ne mutlu Türküm diyene”

BELİRSİZLİK

Kimi elini dilendirir bir yerde
Kimi gözünü
Kimi de gönlünü dilendirir
Orda burda
Dalda budakta
Yaşamın sunduğu
Bu salıncakta

Akılsa bir yere kadar
Evire çevire gönlü güder
Bir esinti oluverir bakmışsın
Gönül bir hayale kapılır gider...

Ne ayak yetişir koşmaya
Ne akıl yetişir tutmaya
Kala kalır orta yerde sahiplik...

BİR DOLMUŞ YOLCULUĞU

Bir yolculuk sırasında
Tıka basa bir dolmuşta
Kimi ayakta kimi oturmakta
Bir annenin kucağında
İki yaşlarında sevimlice bir çocuk
Öyle güzel bakıyordu ki herkese
O gözleri boncuk boncuk...

Oradaki insanları
Tanımaya çalışır gibi
Ne oluyor ne bitiyor
Nereden geliniyor
Nereye gidiliyor sorguluyor gibi
Çocuk yüreğinde kocaman sevgi

GEÇMİŞTEN BUGÜNE

Bir çok gerçek görüyorum sürekli
Keşke bunlar düş olsaydı diyorum
Yaşayanlar ölenler
Ağlayanlar gülenler
Bir araya gelenler
Ezenler ezilenler
Tarih boyu hiç durmadan geldiler
Hal böyleyken baş eğerek yaşamayı bildiler
Madalya vermek mi gerekirdi diye düşünüyorum
Anı görüşteki bu insanlara
Hırsızlara arsızlara / kucak açanlara
Onların peşinde koşanlara
Bir de alkış tutanlara
Yazıklar olsun denilir ancak onlara
Bir paket çaya şekere makarnaya satılanlara

ORGANLARIN TAVRI

Yumulurdu göz
Asılırdı yüz
Susardı dil
Sevemediklerine

Bakardı göz
Gülerdi yüz
Şakırdı dil
Sevdiklerine

KÖPEK VE KEDİ

Yığılıp kalmıştı köpek oraya
Araba çarpmıştı galiba
Başında bir kedi vardı
Kafasını yalıyordu
Az sonra da ölüverdi o köpek
Kedi bakıp ağlıyordu
Kim demiş ki nankör diye
İnsanlar varken kediye

KENDİMİZİ TANIMAK

Bazen akıllıca düşüncelerle
Bir su gibi akıp gittik
Çevremizde bitki hayvan ne varsa
Onları da mutlu ettik

Bazen oldu oradan buradan
Sel suları gibi kabarıp gittik
Önümüzde sağlam çürük her şeyi
Sürükleyerekten yerinden ettik

Sonra da yüksekte aşağı attık
Güzelim yerleri bir çöplük yaptık
Yaşam boyu her bir yerde sürekli
İyi de kötüyü de biz kendimiz yarattık

ZAMANDAŞLAR

Gelmiş geçmiş ecdadım
Vatandaşlarım soydaşlarım
Babam annem ebem dedem
Büyük küçük kardeşlerim
Evlatlarım torunlarım hep sizleri seviyorum canlarım
Öğrencilerim öğretmenlerim
Ve de sınıf arkadaşlarım
Okul arkadaşlarım
Birer birer hep sizleri özlüyorum canlarım
Yüzünü göremediğim sesini duyamadığım zamandaşlarım
Sizleri de seviyorum canlarım
Yeryüzü toprağının karnından çıktık öteden beri
Her gelen de aynı yere dönecek geri

HAYALLERE KOŞMAK

Bir rüyadan uyanır gibi sanki
El ayak olduğum
Yazı yaban koşturduğum
Nice nice zamanlarda
Daha sonra orada burada
Sorunlarda boğuştuğum
Hiç yılmadan koşturduğum
Kendime çevreme daha faydalı olmam için
En güzel mesleği seçmek için bir karar verdi
Önce öğren sonra öğret
Bence doğru buydu elbet

ENGELLERİ EĞMEK

Sabahı kucakladığı gibi güneşin
Kucaklardı yalnızlığım seni
Hemencecik hiç düşünmeden
Çıkacak engele boyun eğmeden

Kolay değil elbette
Taşı gücünle kırmak
Demiri elinde bükme
Suyu kuyudan çekmek

Kolay değil öyle etmek
Maviyi seviyorum diye
Gökyüzüne uçup gitmek

UZAĞI GÖRMEK

Gökyüzüdür yanıp sönen
Yeryüzüdür onu gören
Nar çiçeği kır çiçeği açarken
Hayallerle dolu alınacak yol
Gizli bir varsayım her bilinmezlik
Nereye bakıyor neyi görüyor
Yolunu kaybetmiş yabancı gibi
Müşteri bekleyen bir hancı gibi
İçini kemiren bir sancı gibi
Tedirgin ediyor bizi bu haller
Ne konuştuğunu bilmeyen diller
Dökülüyor orta yere rastgele
O mutsuzluk çevresine akıyor
Bilenlerin yüreğini yakıyor

DÜNYAYI İRDELEMEK

İşte böyle farklı hayat
Kimisine taze sunumlar
Kimine daha bayat
İster başının önüne at
Umurunda değil kimse dünyanın

Umurunda olan kendi yasası
Başka konularda yok ki tasası
Ne sonu belli gidişinin ne başı belli
Ne doğumu belli ne yaşı belli
Bir eli güneşte bir eli havada
Yaşam için sağlanmış ona bu fayda

Çözmesi gerekir her türlü gizemi
İnsanın usu
Yatar da çözmezse
Görür kabusu

KENDİMİZDE ARAYALIM

Bolluđu da gördük
Darlığı da gördük
Yokluğu da gördük
Varlığı da gördük

Üzen de biziz
Üzülen de biziz
Ezen de biziz
Ezilen de biziz

İyi kötü elimizde
Acı tatlı dilimizde
Sevgi nefret hepsi bizde
Başka yerde aramaya gerek yok...

1. Buruna hava kendi gelir de
Ağıza ekmek kendi gelmez
2. Kavgalar bastırılır da; açlık, susuzluk bastırılmaz.
3. Kendisini çok beğenen insanlar kendine kalır. Ne dost alır onları, ne düşman alır.
4. İyilik yaparsan iyilik görürsün; it öldürürsen it sürürsün.
5. İmge gizeminde her açılım; gelecek için yeni yaşamların öncüsüdür
6. Bedenini sığdırırsın da giysilerine; bazen o usunu sığdıramazsın evrene.
7. Tanrı evrenin çekirdeğidir. Tüm evren de o çekirdeğin ürünüdür.
8. Yarım bilmek, hiç bilmemekten daha kötüdür.
9. Her şeyi biliyorum diyenler, hiçbir şeyi bilmediklerini ispatlamış olurlar.
10. Sevgi insanları mutluluğa ulaştırır; sevgisizlik de sadece karamsarlığa ulaştırır.
11. Sevgi yapar, sevgisizlik yıkar.
12. Geçmişine sahip çıkmayan insan geleceğinin hayrını göremez
13. İnsanları eşitleyen sevgiler
Dünyayı çiçek bahçesi yapar
İnsanları sınıflayan sevgisizlikler
Yaşamayı diken bahçesi yapar
O dikenler de bu cümle alemin her yerine batar
14. Hafız ölür gider; yanında ezberleri de ölür gider.
15. Cahil insanlar en yakınlarında bile uzak dururlar. Bilge insanlar da bütün insanlığa yakın olurlar.
16. Bu dünyayı beğenmeyen yok; ortamını bulamayan çok.
17. En zor söz, insanın istemsiz söylediği sözdür. En zor iş de insanın istemsiz yaptığı iştir.
18. İnsanları hapsetmeye gücünüz yeter de; onların düşüncelerini ve gönüllerini hapsetmeye gücünüz yetmez.
19. Barışın ve de zorunlu kalınırsa savaşın en güçlü silahı akıldır.
20. Her zaman Allah sana senden daha yakındır. Onda bunda, orda burda arama.
21. Aklının yaptığını sana kimse yapmaz.
22. Erkek daldan dala uçup giden bir zerre tohum ya da bir hafif yaprak; kadınsa her şeyi içinde taşıyan bir kutsal toprak.
23. Yaşamaya, bu dünyaya; dar açıdan bakanlardan dar görür, geniş açıdan bakanlar geniş görür.
24. İnsan yanlışlarının acı faturası kendine çıkar; öğretmen yanlışlarının acı faturası da topluma çıkar.
25. Kendisine gücü yetmeyen başkasına gücü yetmez.